

Sygnatura akt IX C 425/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 07-11-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Jolanta Malik

Protokolant:Maja Zając

po rozpoznaniu w dniu 28.10.2014 we Wrocławiu

sprawy z powództwa Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) we W.

przeciwko S. T., B. T.

- o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych S. T. i B. T. na rzecz strony powodowej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. kwotę 2959,81 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 3 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty,

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej kwotę 1916 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygnatura akt IX C 425/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) we W. wniosła o zasądzenie od pozwanych S. T. i B. T. solidarnie kwoty 3 591,44 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podała, że pozwani nie opłacają regularnie opłat eksploatacyjnych za używanie lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...). Zaległości z tego tytułu za okres od dnia 1 kwietnia 2010 roku do dnia 30 listopada 2012 roku wynoszą łącznie 3 591,44 zł. Na dochodzoną kwotę składała się należność główna w kwocie 3 098,77 zł oraz odsetki ustawowe wyliczone od dnia 26 każdego miesiąca do dnia 31 października 2012 roku w kwocie 492,67 zł. Pozwani pomimo wezwania nie uregulowali należności.

Uwzględniając żądanie pozwu Sąd wydał dnia 14 stycznia 2013 roku nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanych na rzecz strony powodowej solidarnie kwotę 3 591,44 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 3 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w kwocie 642 zł.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na ich rzecz od strony powodowej kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty podniesiono, iż pozwani regularnie uiszczają opłaty eksploatacyjne. Strona powodowa nie uznaje zamontowanych w lokalu pozwanych wodomierzy i obciąża ich opłatami wg własnego uznania, domagając się wymiany wodomierzy. Strona powodowa obciąża pozwanych zryczałtowanymi opłatami w takiej samej wysokości, jak mieszkańców lokali, w których nie są zainstalowane wodomierze. Kwoty z tytułu obciążania pozwanych pozalicznikowymi ilościami wody wynoszą 1 214,72 zł za lata 2006 – 2008 i 2 470,75 zł za lata 2009 – 2011.

Strona powodowa nie wykazała jednoznacznie, iż wodomierze pozwanych podlegają prawnej kontroli metrologicznej. Pozwani nie mają zaległości płatniczych w stosunku do strony powodowej.

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty strona pozwana skorygowała odsetki do kwoty 419,95 zł cofając powództwo w zakresie części odsetek wskazanych w pozwie co do kwoty 72,72 zł ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie.

Strona powodowa wskazała, iż pozwani począwszy od kwietnia 2010 roku uiszczają na poczet opłat eksploatacyjnych za mieszkanie co miesiąc mniejszą kwotę aniżeli wynosi stawka opłat za dany miesiąc. Sposób wyliczenia odsetek ustawowych od nieterminowych wpłat obrazuje nota odsetkowa nr (...) z dnia 31 października 2012 roku. Wysokość opłat eksploatacyjnych lokalu pozwanych wynika z regulaminu rozliczania kosztów dostaw wody i odprowadzania ścieków w SM (...) we W.. Pozwani w spornym okresie czasu nie posiadali zalegalizowanego wodomierza zużycia wody. Strona powodowa zastosowała wobec pozwanych przepisy regulaminu i dokonała rozliczenia szacunkowego na podstawie średniej z trzech lokali mieszkalnych o najwyższym zużyciu wody w tym samym budynku.

* * *

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny :

Pozwani S. T. i B. T. zamieszkują we W. przy ul. (...). Lokalem zajmowanym przez pozwanych zarządza strona powodowa Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) we W..

okoliczność bezsporna

Na mocy § 17 pkt 4 i 13 statutu strony powodowej członek obowiązany jest uiszczać terminowo opłaty związane z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na jego lokal, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie Spółdzielni oraz niezwłocznie udostępnić lokal w celu zainstalowania urządzeń pomiarowych i podzielnikowych dotyczących zużycia wody i ciepła, jak również umożliwić odczyt wskazań tych urządzeń.

W myśl § 182 ust. 1 pkt 1, 6, 10 statutu koszty zarządzania nieruchomościami obejmują koszty eksploatacji i utrzymania lokali oraz części wspólnej nieruchomości, w tym odpisy na fundusz remontowy Spółdzielni, które rozliczane są w stosunku do udziałów lokali w części wspólnej nieruchomości, koszty dostawy wody i odprowadzania ścieków, które rozliczane są w oparciu o wskazania wodomierzy zamontowanych w lokalach, przy uwzględnieniu wskazań wodomierza głównego w budynku, gdzie sposób rozliczenia różnicy pomiędzy wskazaniami wodomierza głównego a sumą wskazań wodomierzy w lokalach określa Rada Nadzorcza, koszty zmienne dostaw energii cieplnej dla celów przygotowania ciepłej wody użytkowej, ustalone na podstawie różnicy między wskazaniami ciepłomierza głównego zainstalowanego w budynku a wskazaniami ciepłomierza centralnego ogrzewania zainstalowanego w budynku, podzielone na poszczególne lokale w oparciu o wskazania wodomierzy ciepłej wody, a w przypadku braku danych o ilości zużytych m³ w lokalu koszty zmienne dla danego lokalu ustalone są jako średnia najwyższego kosztu z trzech lokali w tym samym budynku. Wyboru sposobu oraz szczegółowe zasady rozliczeń i ich kosztów należności, o których mowa w § 182 ust. 1 statutu uchwała Rada Nadzorcza w regulaminach (§ 182 ust. 2 statutu). Koszty zarządzania nieruchomościami są finansowane opłatami pobieranymi od użytkowników lokali w tych nieruchomościach oraz innymi przychodami Spółdzielni (§ 183 ust. 1 statutu). Opłaty eksploatacyjne wnoszą się co miesiąc z góry do dnia 25 każdego miesiąca (§ 186 ust. 1 statutu). Od niewpłaconych w terminie należności strona powodowa ma prawo pobierać odsetki (§ 186 ust. 5 statutu). Różnica między faktycznymi kosztami dostawy ciepła a zaliczkowo pobranymi od użytkowników lokali opłatami za centralne ogrzewanie oraz przygotowanie ciepłej wody użytkowej jest rozliczana indywidualnie z użytkownikami poszczególnych lokali. W przypadku nadpłaty Spółdzielnia zwraca różnicę użytkownikowi lokalu. W przypadku nadwyżki kosztów użytkownik lokalu obowiązany jest wpłacić różnicę w terminie określonym przez Spółdzielnię (§ 188 ust. 1 statutu).

Dowód :

• **statut strony powodowej, k. 49**

Na podstawie pkt 3 regulaminu rozliczania kosztów dostawy wody i odprowadzania ścieków opłaty za dostawę wody i odprowadzanie ścieków ustala Zarząd Spółdzielni dla poszczególnych lokali zaliczkowo na okresy półroczne. Po upływie każdego okresu rozliczeniowego dokonuje się dla poszczególnych lokali rozliczenia różnicy między zaliczkowymi opłatami a kosztami faktycznie przypadającymi na poszczególne lokale. Opłata za dany okres rozliczeniowy jest wnoszona co miesiąc. Zgodnie z treścią pkt 4 regulaminu jeżeli użytkownik danego lokalu uniemożliwia zainstalowanie wodomierzy lub uniemożliwia dokonywanie odczytu wskazań tych urządzeń bądź odmawia wykonania legalizacji wodomierzy, wówczas obciążenie tego lokalu kosztami dostawy wody i odprowadzania ścieków dokonuje się w wysokości średniej najwyższego kosztu ustalonego w danym okresie rozliczeniowym dla trzech lokali o zbliżonej wielkości w tym samym budynku. Do obowiązków użytkownika należy załatwianie legalizacji okresowych i awaryjnych wodomierza, jak również załatwianie spraw legalizacji w przypadku zerwania plomby na wodomierzu (pkt 7 regulaminu). Obowiązek wnoszenia opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków powstaje z dniem postawienia lokalu przez Spółdzielnię do dyspozycji użytkownika (pkt 10 regulaminu). Opłaty za dostawę wody i odprowadzanie ścieków do lokalu są płatne z góry do 25 dnia każdego miesiąca, a dla lokali wynajmowanych w terminie zgodnym z umową najmu. Od opłat wnoszonych z opóźnieniem Spółdzielnia nalicza ustawowe odsetki za zwłokę. Za termin wniesienia opłat uznaje się datę ich wpływu na rachunek bankowy Spółdzielni. Od opłat za lokale mieszkalne wniesione po terminie odsetki ustawowe nalicza się od pierwszego dnia następnego miesiąca (pkt 11 regulaminu). Regulamin obowiązywał od dnia 1 stycznia 2006 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku.

W myśl pkt 2.2 obowiązującego od dnia 1 stycznia 2011 roku regulaminu rozliczania kosztów dostawy wody i odprowadzania ścieków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) okresem rozliczeniowym przychodów i kosztów dostawy wody i odprowadzania ścieków jest półrocze kalendarzowe. Zaliczki na dostawę wody i odprowadzanie ścieków ustala Zarząd Spółdzielni dla poszczególnych lokali na okresy półroczne (pkt 2.8 regulaminu). Spółdzielnia prowadzi kontrolę wskazań wodomierzy, ich legalizację i wymianę na nowe (pkt 2.10 regulaminu). Legalizacja wodomierzy ciepłej i zimnej wody jest dokonywana po 5 latach ich użytkowania (pkt 2.11 regulaminu). W lokalach, w których zainstalowane są wodomierze zużycie zimnej wody rozliczane jest jako suma wskazań wodomierzy zimnej i ciepłej wody (pkt 3.3 regulaminu). Jeżeli użytkownik danego lokalu uniemożliwia zainstalowanie wodomierzy zużycia wody lub odmawia ich okresowej legalizacji, Spółdzielnia dokona rozliczenia szacunkowego kosztów dostawy wody i odprowadzania ścieków na podstawie średniej z trzech lokali mieszkalnych o najwyższym zużyciu wody w tym samym budynku w ostatnim okresie rozliczeniowym (pkt 3.11 regulaminu). Płatność za wodę dokonywana jest w wysokości zaliczkowej wnoszonej co miesiąc z góry razem z innymi składnikami opłat za lokal w terminach do dnia 25 każdego miesiąca. Od opłat wnoszonych z opóźnieniem Spółdzielnia nalicza ustawowe odsetki zgodnie ze statutem Spółdzielni (pkt 3.18 regulaminu). W lokalach z wodomierzami indywidualnymi nie dopuszcza się samodzielnego określenia wysokości wpłacanej zaliczki, niezgodnej z zaliczką naliczoną (pkt 3.19 regulaminu). Obowiązek wnoszenia opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków powstaje z dniem postawienia lokalu przez Spółdzielnię do dyspozycji użytkownika (pkt 3.21 regulaminu).

Na mocy pkt 1.6 regulaminu rozliczania kosztów dostawy ciepła do lokali oraz pobierania opłat za centralne ogrzewanie i przygotowanie ciepłej wody użytkowej SM (...) okresem rozliczeniowym przychodów i kosztów dostawy ciepła na przygotowanie ciepłej wody użytkowej jest półrocze kalendarzowe. Jeśli poszczególne lokale w budynku są wyposażone w wodomierze zużycia ciepłej wody użytkowej, to koszty zmienne przygotowania ciepłej wody użytkowej są rozliczane na poszczególne lokale proporcjonalnie do wskazań wodomierzy zużycia ciepłej wody użytkowej w poszczególnych lokalach (pkt 3.3 regulaminu). Jeśli użytkownik danego lokalu uniemożliwia zainstalowanie wodomierzy zużycia ciepłej wody użytkowej lub nie dostarcza przez dwa kolejne okresy rozliczeniowe odczytu wskazań tych urządzeń, a także odmawia ich okresowej legalizacji, obciążające ten lokal koszty zmienne przygotowania ciepłej wody użytkowej ustala się szacunkowo w wysokości średniej najwyższego kosztu dla trzech lokali w tym samym budynku w ostatnim okresie rozliczeniowym (pkt 3.3.2 regulaminu). Opłaty zmienne za przygotowanie ciepłej wody użytkowej są ustalane przez Zarząd Spółdzielni zaliczkowo na dany okres rozliczeniowy. Opłata zaliczkowa na dany okres rozliczeniowy jest wnoszona co miesiąc (pkt 4.1 regulaminu). Obowiązek wnoszenia opłat za dostawę ciepła

do lokalu powstaje z dniem postawienia lokalu przez Spółdzielnię do dyspozycji użytkownika (pkt 4.4 regulaminu). Opłaty za dostawę ciepła do lokalu są płatne z góry do 25 dnia każdego miesiąca, a dla lokali wynajmowanych w terminie zgodnym z umową najmu. Od opłat wnoszonych z opóźnieniem Spółdzielnia nalicza ustawowe odsetki za zwłokę. Za termin wniesienia opłat uznaje się datę ich wpływu na rachunek bankowy Spółdzielni. Od opłat za lokale mieszkalne wniesione po terminie odsetki ustawowe nalicza się od pierwszego dnia następnego miesiąca (pkt 4.6 regulaminu).

Dowód :

- ***regulamin rozliczania kosztów dostawy wody i odprowadzania ścieków, k. 139 – 141,***
- ***regulamin rozliczania kosztów dostawy wody i odprowadzania ścieków Spółdzielni Mieszkaniowej (...), k. 26 – 30,***
- ***regulamin rozliczania kosztów dostawy ciepła do lokali oraz pobierania opłat za centralne ogrzewanie i przygotowanie ciepłej wody użytkowej SM (...) wraz z Aneks nr (...), k. 126 – 137***

Wysokość opłat czynszowych lokalu mieszkalnego nr (...) położonego we W. przy ul. (...) i zamieszkiwanego przez pozwanych wynosiła w miesiącu kwietniu 2010 roku i w miesiącu maju 2010 roku 478,24 zł i składały się na nią m. in. opłata zmienna za ciepłą wodę w kwocie 119,81 zł i opłata z tytułu dostaw zimnej wody i odprowadzania ścieków w kwocie 152,39 zł. Wysokość opłat czynszowych wynosiła w miesiącu lipcu 2010 roku 460,85 zł i składały się na nią m. in. opłata zmienna za ciepłą wodę w kwocie 119,81 zł i opłata z tytułu dostaw zimnej wody i odprowadzania ścieków w kwocie 152,39 zł. Wysokość opłat czynszowych wynosiła w miesiącu sierpniu 2010 roku i w miesiącu wrześniu 2010 roku 415,39 zł i składały się na nią m. in. opłata zmienna za ciepłą wodę w kwocie 106 zł i opłata z tytułu dostaw zimnej wody i odprowadzania ścieków w kwocie 120,74 zł. Wysokość opłat czynszowych wynosiła za okres październik – grudzień 2010 roku 427,48 zł i składały się na nią m. in. opłata zmienna za ciepłą wodę w kwocie 106 zł i opłata z tytułu dostaw zimnej wody i odprowadzania ścieków w kwocie 120,74 zł. Wysokość opłat czynszowych wynosiła w miesiącu styczniu 2011 roku 457,66 zł i składały się na nią m. in. opłata zmienna za ciepłą wodę w kwocie 106 zł i opłata z tytułu dostaw zimnej wody i odprowadzania ścieków w kwocie 120,74 zł. Wysokość opłat czynszowych wynosiła w miesiącu lutym 2011 roku 472,77 zł i składały się na nią m. in. opłata zmienna za ciepłą wodę w kwocie 112,46 zł i opłata z tytułu dostaw zimnej wody i odprowadzania ścieków w kwocie 129,39 zł. Wysokość opłat czynszowych wynosiła za okres marzec – lipiec 2011 roku 496,77 zł i składały się na nią m. in. opłata zmienna za ciepłą wodę w kwocie 112,46 zł i opłata z tytułu dostaw zimnej wody i odprowadzania ścieków w kwocie 152,43 zł. Wysokość opłat czynszowych wynosiła za okres sierpień – grudzień 2011 roku 511,31 zł i składały się na nią m. in. opłata zmienna za ciepłą wodę w kwocie 114,37 zł i opłata z tytułu dostaw zimnej wody i odprowadzania ścieków w kwocie 165,06 zł. Wysokość opłat czynszowych wynosiła w miesiącu styczniu 2012 roku 519,71 zł i składały się na nią m. in. opłata zmienna za ciepłą wodę w kwocie 114,37 zł i opłata z tytułu dostaw zimnej wody i odprowadzania ścieków w kwocie 165,06 zł. Wysokość opłat czynszowych wynosiła w miesiącu lutym 2012 roku 479,49 zł i składały się na nią m. in. opłata zmienna za ciepłą wodę w kwocie 107,40 zł i opłata z tytułu dostaw zimnej wody i odprowadzania ścieków w kwocie 131,81 zł. Wysokość opłat czynszowych wynosiła za okres marzec – lipiec 2012 roku 492,50 zł i składały się na nią m. in. opłata zmienna za ciepłą wodę w kwocie 107,40 zł i opłata z tytułu dostaw zimnej wody i odprowadzania ścieków w kwocie 144,97 zł. Wysokość opłat czynszowych wynosiła za okres sierpień – listopad 2012 roku 490,94 zł i składały się na nią m. in. opłata zmienna za ciepłą wodę w kwocie 112,45 zł i opłata z tytułu dostaw zimnej wody i odprowadzania ścieków w kwocie 138,36 zł.

Wysokość opłat z tytułu podgrzania wody użytkowej oraz dostaw zimnej wody i odprowadzania ścieków ustalana była w oparciu o normy zużycia dla nieruchomości położonej we W. przy ul. (...). Normy miesięcznego zużycia ustalane były poprzez obliczenie średniej arytmetycznej z przyjętych trzech wartości miesięcznego zużycia w poprzednim okresie rozliczeniowym. W dniu 31 grudnia 2009 roku ustalono średnie zużycie zimnej wody na poziomie 23,59 m³, a ciepłej wody 10,50 m³. W dniu 31 grudnia 2010 roku ustalono średnie zużycie zimnej wody na poziomie 20,03 m³, a ciepłej wody 10,15 m³. W dniu 30 czerwca 2011 roku ustalono średnie zużycie zimnej wody na poziomie 21,69 m³, a ciepłej

wody 9,66 m³. W dniu 31 grudnia 2011 roku ustalono średnie zużycie zimnej wody na poziomie 17,32 m³, a ciepłej wody 8,64 m³. W dniu 30 czerwca 2012 roku ustalono średnie zużycie zimnej wody na poziomie 16,53 m³, a ciepłej wody 8,69 m³.

Dowód :

- ***informacje o wysokości opłat za okres kwiecień 2010 r. – listopad 2012 r., k. 51 – 82,***
- ***kartoteka obrotu za okres 1.11.2009 r. – 30.11.2012 r., k. 7 – 10,***
- ***normy zużycia z dnia 31.12.2009 r., k. 101 – 104,***
- ***normy zużycia z dnia 31.12.2010 r., k. 97 – 100,***
- ***normy zużycia z dnia 30.06.2011 r., k. 93 – 96,***
- ***normy zużycia z dnia 31.12.2011 r., k. 89 – 92,***
- ***normy zużycia z dnia 30.06.2012 r., k. 85 – 88***

Za okres kwiecień 2010 roku – listopad 2012 roku pozwani dokonywali tytułem opłat czynszowych comiesięcznych wpłat w kwocie 389,03 zł oraz tytułem opłat na fundusz remontowy comiesięcznych wpłat w kwocie 48,30 zł.

Uiszczane opłaty czynszowe były niższe niż wysokość opłat ustalona przez stronę powodową. W miesiącach kwietniu 2010 roku i maju 2010 roku niedopłaty wyniosły po 89,21 zł, w miesiącach czerwcu 2010 roku i lipcu 2010 roku po 71,82 zł, w miesiącach sierpniu 2010 roku i wrześniu 2010 roku po 26,36 zł, w okresie październik – grudzień 2010 roku po 38,45 zł, w miesiącu styczniu 2011 roku 68,63 zł, w miesiącu lutym 2011 roku 83,74 zł, w okresie marzec – lipiec 2011 roku po 107,74 zł, w okresie sierpień – grudzień 2011 roku po 122,28 zł, w miesiącu styczniu 2012 roku 130,68 zł, w miesiącu lutym 2012 roku 90,46 zł, w okresie marzec – lipiec 2012 roku po 103,47 zł, w okresie sierpień – listopad 2012 roku po 101,91 zł. Pozwani nie wywiązywali się z obowiązku dokonywania dopłat na rzecz strony powodowej należności powstałych w wyniku dokonywanych co pół roku rozliczeń zużycia wody i corocznych rozliczeń zużycia energii cieplnej. Niedopłata za zużycie wody za pierwsze półrocze 2010 roku wyniosła 87,04 zł, za pierwsze półrocze 2011 roku 42,57 zł, za drugie półrocze 2011 roku 42,22 zł, a za pierwsze półrocze 2012 roku 32,64 zł. Niedopłata z tytułu energii cieplnej za rok 2010 wyniosła 132,32 zł. Powstałe nadpłaty z tytułu zużycia wody za drugie półrocze 2010 roku w kwocie 38,97 zł i zużycia energii cieplnej za rok 2011 w kwocie 139,03 zł strona powodowa zaliczyła na bieżące zadłużenie pozwanych.

Począwszy od 2012 roku opłaty na fundusz remontowy uległy zwiększeniu do kwoty 48,38 zł. Co miesięczna niedopłata pozwanych z tytułu opłat na fundusz remontowy w okresie styczeń – listopad 2012 roku wynosiła 0,08 zł.

Na dzień 1 grudnia 2012 roku zadłużenie pozwanych z tytułu opłat czynszowych wynosiło 3 097,89 zł, a z tytułu opłat na fundusz remontowy 0,88 zł.

Dowód :

- ***tabelaryczne rozliczenie opłat lokalowych, k. 50,***
- ***kartoteka obrotu za okres 1.11.2009 r. – 30.11.2012 r., k. 7 – 10,***
- ***kartoteka obrotu za okres 1.01.2012 r. – 30.11.2012 r., k. 11, 12,***
- ***przesłuchanie pozwanego, k. 121, 180 – 190***

Pismem z dnia 20 czerwca 2006 roku strona powodowa poinformowała pozwanego o dokonanym rozliczeniu zużycia wody za rok 2005. Rozliczenia dokonano w oparciu o odczyty wodomierzy zainstalowanych w lokalu pozwanych. Kwota niedopłaty w wysokości 43,02 zł rozliczona została z dokonywanymi przez pozwanych opłatami. Na dzień 31 maja 2006 roku nadpłata w opłatach za lokal pozwanych wynosiła 432,19 zł. Strona powodowa poinformowała pozwanego, iż nadpłata zaliczona zostaje na poczet bieżących opłat.

Dowód :

- ***pismo strony powodowej z 20.06.2006 r., k. 31***

Pismem z dnia 2 lipca 2009 roku pozwany poinformował stronę powodową o dokonaniu korekty zużycia wody za lata 2006 – 2008 oraz podał stan liczników wody na dzień 30 czerwca 2009 roku. Pozwany wyliczył, iż nadpłata z tytułu zużycia wody za rok 2006 wynosiła 294,61 zł, za rok 2007 409,49 zł, a za rok 2008 510,62 zł, co łącznie dało 1 214,72 zł. Pozwany wskazał, iż wyliczoną przez siebie nadpłatę przeznaczył na pokrycie opłat czynszowych za miesiące czerwiec, lipiec i wrzesień 2009 roku. Pozwany zwrócił się o pokrycie niedopłaty za fundusz remontowy w wysokości 96,60 zł z nadpłaty za energię cieplną.

Pismem z dnia 2 lipca 2012 roku pozwany zakwestionował poprawność dokonania przez stronę pozwaną rozliczenia zużycia wody nie uwzględniającego odczytów zamontowanych w jego lokalu liczników. Pozwany dokonał korekty rozliczenia zużycia wody i wyliczył, że nadpłata z tytułu zużycia wody za rok 2009 wynosiła 399,51 zł, za rok 2010 1 035,63 zł, a za rok 2011 1 035,61 zł, co łącznie dało 2 470,75 zł. Pozwany wniósł o uwzględnienie wyliczonej przez niego kwoty przy bilansowaniu opłat za zajmowany przez niego lokal.

Dowód :

- ***pismo pozwanego z 02.07.2009 r., k. 24, 25,***
- ***pismo pozwanego z 02.07.2012 r., k. 22, 23***

Pismem z dnia 24 maja 2012 roku pozwany zarzucił stronie powodowej, iż w treści otrzymanego regulaminu nie wskazano podstawy prawnej dokonywania kontroli metrologicznej zainstalowanych przez lokatorów wodomierzy. Pozwany zakwestionował zasadność obciążania kosztami wymiany bądź legalizacji wodomierzy członków Spółdzielni.

W piśmie z dnia 27 czerwca 2012 roku skierowanym do pozwanego strona powodowa wskazała, iż jej uprawnienie do zainstalowania, legalizacji, konserwacji i wymiany liczników (podliczników) przy wszystkich punktach czerpalnych w budynkach, jak również w mieszkaniach należących do jej zasobów wynika z art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Wskazana podstawa prawna zawarta została we wstępie regulaminu.

Dowód :

- ***pismo pozwanego z 24.05.2012 r., k. 33,***
- ***pismo strony powodowej z 27.06.2012 r., k. 34***

Pismem z dnia 3 września 2012 roku strona powodowa wezwała pozwanych do zapłaty kwoty 3 172,24 zł tytułem zaległości w uiszczaniu opłat eksploatacyjnych wraz z odsetkami i kwoty 52,84 zł tytułem zaległości w uiszczaniu opłat na fundusz remontowy wraz z odsetkami do dnia 14 września 2012 roku.

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pozwany podniósł, iż zadłużenie wynika z niewłaściwego naliczania opłat z tytułu zużycia wody. Strona powodowa nie uznaje odczytów zainstalowanych w lokalu pozwanego wodomierzy i sama określa, bez podania pozwanemu podstawy prawnej, ilość zużytej przez pozwanych wody.

Dowód :

- ***wezwanie do zapłaty z 3.09.2012 r. wraz z dowodem nadania, k. 13, 14,***
- ***pismo pozwanego z 12.09.2012 r., k. 35***

Pismem z dnia 12 października 2012 roku strona powodowa poinformowała pozwanego, iż o zasadach legalności użytkowania wodomierzy i przyjęciu rzetelności ich wskazań nie decyduje ich stan techniczny i to czy nie wykazują zewnętrznych cech uszkodzenia bądź zużycia. Wskazano, iż kwestie legalizacji wodomierzy unormowane zostały w rozporządzeniu Ministra Gospodarki w sprawie prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych, na które powołuje się regulamin rozliczania kosztów dostaw wody i odprowadzania ścieków, oraz w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie warunków technicznych użytkowania budynków mieszkalnych. Strona powodowa podała, iż koszt wymiany wodomierzy pokryty zostanie przez nią w całości. Zainstalowane u pozwanego urządzenia nie są legalne i na podstawie ich wskazań nie ma możliwości prowadzenia rozliczenia zużycia wody.

Dowód :

- ***pismo strony powodowej z 12.10.2012 r., k. 36***

Dnia 31 października 2012 roku strona powodowa sporządziła notę odsetkową nr (...) z tytułu odsetek ustawowych za nieterminowe płatności opiewającą na kwotę 419,95 zł. Adresatem noty był pozwany.

Dowód :

- ***nota odsetkowa nr (...), k. 83, 84***

W lokalu zamieszkiwanym przez pozwanych wodomierze zainstalowane zostały na pod koniec lat 80-tych . Od chwili zamontowania wodomierze nie były przez pozwanego legalizowane.

Dowód :

- ***przesłuchanie pozwanego, k. 121, 180 – 190***

Wodomierze zimnej i ciepłej wody zamontowane przez pozwanych jako przyrządy pomiarowe stosowane przy rozliczeniu ze stroną powodową pomimo, że są podlicznikami podlegają prawnej kontroli metrologicznej. Dłuższe niż pięcioletnie okresy legalizacji mogłyby powodować, że wskazania wodomierzy będą obarczone błędem przekraczającym błędy graniczne.

Zamontowany w lokalu pozwanych licznik zimnej wody posiadał plombę legalizacyjną z 1986 roku i okres ważności jego cechy legalizacyjnej kończył się w 1991 roku. W dacie zainstalowania liczników przez pozwanych nie posiadały one aktualnej legalizacji. By zastosować rozliczenie zużycia wody na podstawie wskazań wodomierzy, winny one posiadać ważną cechę legalizacyjną. Brak tych cech w przypadku wodomierzy należących do pozwanych sprawia, że ich wskazania nie mogą stanowić podstawy do rozliczeń zużycia wody.

Fakt, że wodomierze rejestrują zużycie wody nie jest tożsamy z tym, że urządzenia te są sprawne. Sprawność wodomierzy można stwierdzić tylko na podstawie pozytywnego świadectwa ekspertyzy (...) Miar lub upoważnionego do wykonywania legalizacji ponownej podmiotu.

Niedopłata pozwanych z tytułu zużycia wody ciepłej i zimnej oraz odprowadzania ścieków za okres kwiecień 2010 roku – listopad 2012 roku wyniosła 2 959,81 zł.

Dowód :

- **opinia biegłego sądowego z zakresu instalacji sanitarnych, wodociągowych i kanalizacyjnych A. A., k. 196 – 208**

* * *

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w znacznej części zasługiwało na uwzględnienie.

Na mocy art. 8 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 roku prawo o miarach (tekst jedn. Dz. U. z 2013 roku, poz. 1069) przyrządy pomiarowe, które mogą być stosowane przy pobieraniu opłat, podatków i innych należności budżetowych oraz ustalaniu upustów, kar umownych, wynagrodzeń i odszkodowań, a także przy pobieraniu i ustalaniu podobnych należności i świadczeń i są określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, podlegają prawnej kontroli metrologicznej. Art. 8 ust. 6 ustawy prawo o miarach stanowi, że minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej oraz zakres tej kontroli w stosunku do danego rodzaju przyrządów, mając na względzie niezbędność, z punktu widzenia obszarów zastosowań, objęcia określonych przyrządów pomiarowych prawną kontrolą metrologiczną, zakres ilościowy tych zastosowań, dziedziny pomiarowe, w których są one stosowane, oraz zobowiązania wynikające z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych. Tym samym przyrząd pomiarowy podlega kontroli metrologicznej przy łącznym spełnieniu dwóch przesłanek. Po pierwsze musi należeć do katalogu urządzeń wyszczególnionych w art. 8 ust. 1 prawa o miarach, po drugie zaś winien zostać doprecyzowany w treści właściwego rozporządzenia. Art. 27 prawa o miarach stanowi natomiast, iż przyrządy pomiarowe zalegalizowane lub uwierzytelnione przed dniem wejścia w życie ustawy, niespełniające jej przepisów, mogą być nadal legalizowane, o ile spełniają wymagania dotychczasowych przepisów, lecz nie dłużej niż przez 10 lat od dnia wejścia w życie ustawy, z wyłączeniem przyrządów kontrolnych, o których mowa w przepisach o czasie pracy kierowców. Ustawa prawo o miarach weszła w życie z dniem 1 stycznia 2003 roku.

Stosownie do § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 27 grudnia 2007 roku w sprawie rodzajów przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej oraz zakresu tej kontroli (tekst jedn. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1066) prawnej kontroli metrologicznej obejmującej wyłącznie legalizację ponowną podlegającą wprowadzone do obrotu lub użytkowania po dokonaniu oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 roku, nr 138, poz. 935 z późn. zm.) wodomierze przeznaczone do pomiaru objętości wody czystej, zimnej lub podgrzanej, zużywanej w gospodarstwach domowych, usługach i handlu oraz w przemyśle drobnym. Natomiast w myśl § 7 pkt 4 przywołanego rozporządzenia prawnej kontroli metrologicznej obejmującej legalizację pierwotną i legalizację ponowną przyrządów pomiarowych, których typ został zatwierdzony lub w stosunku do których stosuje się art. 27 albo art. 29a ustawy z dnia 11 maja 2001 roku – prawo o miarach, podlegają wodomierze o nominalnym strumieniu objętości nie większym niż 500 m³/h.

Przywołane przepisy jednoznacznie wskazują, iż kontroli metrologicznej podlegają również wodomierze zamontowane w lokalach mieszkalnych w budynkach wielolokalowych. Twierdzenia pozwanych kwestionujące ciężący na nich obowiązek dokonywania legalizacji zamontowanych w ich lokalu liczników zużycia wody ciepłej oraz zimnej okazały się tym samym całkowicie bezpodstawne. Pozwani zobowiązani byli zatem do dokonywania legalizacji swoich wodomierzy. O ile bowiem wątpliwości pozwanych, co do zasadności wywiązania się z tegoż obowiązku w przypadku konieczności poniesienia kosztów legalizacji, mogłyby jeszcze zostać uznane w pewnych okolicznościach za zrozumiałe, o tyle w sytuacji wskazania przez stronę powodową podstaw prawnych konieczności dokonania legalizacji wodomierzy, a także zapewnienia, iż legalizacja przeprowadzona zostanie na koszt Spółdzielni, a pozwani nie poniosą z tego tytułu żadnych kosztów, co wynika z regulaminu spółdzielni, dalszy opór pozwanych w tej materii był zupełnie niezasadny. Pozwani odmową dokonania legalizacji swoich wodomierzy dopuścili się naruszeń postanowień statutu Spółdzielni Mieszkaniowej (...). Zgodnie bowiem z § 17 pkt 13 statutu członek obowiązany jest niezwłocznie udostępnić

lokal w celu zainstalowania urządzeń pomiarowych i podzielnikowych dotyczących zużycia wody i ciepła, jak również umożliwić odczyt wskazań tych urządzeń.

Mając na uwadze charakter niniejszej sprawy Sąd w celu ustalenia zasadności konieczności legalizacji wodomierzy należących do pozwanych, ich sprawności i prawidłowego działania, a także poprawności dokonanych przez stronę powodową rozliczeń zużycia wody i ustalonych na tej podstawie należności przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu instalacji sanitarnych, wodociągowych i kanalizacyjnych. Ponieważ wskazane ustalenia wymagają wiadomości specjalnych, Sąd wnioskami opinii biegłego jest związany. Wnioski opinii są jasne, kategoryczne i przekonujące dla Sądu, są zgodne z zasadami logiki i wiedzy powszechnej. Poziom wiedzy biegłego jest odpowiedni do jego specjalizacji, podstawy teoretyczne opinii nie budzą wątpliwości. Sposób motywowania opinii oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków jest właściwy.

Jak zauważyła sporządzająca opinię w niniejszej sprawie biegła sądowa A. A., wodomierze znajdujące się w lokalu mieszkalnym nr (...) znajdującym się w budynku położonym przy ul. (...) już w dacie montażu nie posiadały aktualnych cech legalizacyjnych. Licznik zużycia zimnej wody posiadał plombę legalizacyjną z 1986 roku i okres ważności jego cechy legalizacyjnej zakończył się w roku 1991. Natomiast w przypadku licznika zużycia wody ciepłej biegła sądowa nie wskazała jakoby posiadał on plombę legalizacyjną. Pozwany zeznał natomiast, iż od czasu montażu wodomierzy nie dokonywał ich legalizacji. Strona powodowa słusznie zatem nie uwzględniała do rozliczania zużycia wody podawanych przez pozwanych odczytów ich wodomierzy. Bez znaczenia w tym przypadku pozostawał fakt rejestrowania przez należące do pozwanych wodomierze zużycia wody. Okoliczność ta w żaden sposób nie przesądza bowiem o sprawności urządzenia pomiarowego, która potwierdzona może być wyłącznie na podstawie pozytywnego świadectwa ekspertyzy (...) Miar lub upoważnionego do wykonywania legalizacji ponownej podmiotu. Pięcioletnia ważność cechy legalizacyjnej wynika z faktu, iż dłuższe okresy ważności legalizacji mogłyby powodować, że wskazania wodomierzy będą obciążone błędem przekraczającym błędy graniczne. Nie sposób zatem przyjąć, iż wskazania wodomierzy pozwanych wskazywały wartość zużycia wody w sposób prawidłowy. Na marginesie wskazać należy, iż w oparciu o art. 27 prawa o miarach z dniem 1 stycznia 2013 roku upłynął termin, w jakim należące do pozwanych wodomierze mogły zostać zalegalizowane i od daty tej dalsza legalizacja tych urządzeń jest niedopuszczalna.

Na mocy § 182 ust. 1 statutu strony powodowej do kosztów zarządzania nieruchomością należą m. in. koszty dostawy wody i odprowadzania ścieków oraz koszty zmienne dostaw energii cieplnej dla celów przygotowania ciepłej wody użytkowej, których sposób oraz szczegółowe zasady rozliczeń i koszty ustalone miały zostać przez Radę Nadzorczą strony powodowej w treści właściwych regulaminów. Sposób uiszczania opłat z tytułu dostawy wody i odprowadzania ścieków oraz przygotowanie ciepłej wody użytkowej na rzecz strony powodowej określone zostały w treści regulaminu rozliczania kosztów dostawy wody i odprowadzania ścieków, regulaminu rozliczania kosztów dostawy wody i odprowadzania ścieków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) oraz regulaminu rozliczania kosztów dostawy ciepła do lokali oraz pobierania opłat za centralne ogrzewanie i przygotowanie ciepłej wody użytkowej SM (...). Regulamin rozliczania kosztów dostawy wody i odprowadzania ścieków obowiązywał począwszy od dnia 1 stycznia 2006 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku i został zastąpiony przez regulamin rozliczania kosztów dostawy wody i odprowadzania ścieków Spółdzielni Mieszkaniowej (...). Każdy ze wskazanych regulaminów przewidywał zaliczkowy sposób uiszczania opłat, których termin płatności upływał 25 dnia każdego miesiąca. Rozliczenie zużycia miało natomiast być dokonywane w okresach półrocznych. Tym samym uiszczanie opłat na rzecz strony powodowej winno wyglądać w każdym cyklu w sposób wskazany poniżej. Strona powodowa ustala na okres półroczny wysokość comiesięcznych opłat, w skład których wchodzi m. in. opłaty z tytułu dostaw wody i jej podgrzania. Opłaty te mają charakter zaliczkowy i nie obrazują rzeczywistego zużycia wskazanych mediów. Następnie użytkownicy lokali mają obowiązek comiesięcznego uiszczania ustalonych opłat w terminie do 25 dnia każdego miesiąca. Po upływie każdego okresu półrocznego następuje weryfikacja rzeczywistego zużycia wody ze zużyciem szacunkowym stanowiącym podstawę ustalenia wysokości zaliczek. W przypadku stwierdzenia różnicy pomiędzy stanem rzeczywistym a wartościami szacunkowymi użytkownicy zobowiązani są do pokrycia ewentualnej niedopłaty, zaś w przypadku nadpłaty strona powodowa jej wysokość przeznacza, za dorozumianą zgodą użytkowników, na poczet ich przyszłych zobowiązań z tytułu opłat.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, a w szczególności sporu wokół rozliczania kosztów dostawy wody i jej podgrzania, wskazać należy, iż pozwani nie mieli podstaw by kwestionować wysokość opłat ustalanych przez stronę powodową. Opłaty te miały być bowiem uiszczane w formie zaliczek w oparciu o dokonane przez stronę powodową szacunki. Dopiero zatem dokonywane przez stronę powodową półroczne rozliczenia zużycia wody mogły być przez pozwanych kwestionowane. Rozliczenia te odbywały się na podstawie odczytów znajdujących się w każdym budynku liczników. W przypadku zaś poszczególnych lokali rozliczenie co do zasady następowało na podstawie odczytów zużycia wskazywanych przez zamontowane w lokalach wodomierze i ich następnej weryfikacji z prognozowanym wcześniej zużyciem. Pozwani mogli zatem kwestionować wyłącznie konieczność pokrywania niedopłat z tytułu zużycia wody bądź też domagać się zwrotu nadpłaconych opłat. Sposób rozliczenia zużycia wody w przypadku lokali niezaopatrzonych w wodomierze, jak również lokali, w których z różnych przyczyn (wodomierze uszkodzone bądź pozbawione cech legalizacyjnych) rzeczywistego zużycia nie można było ustalić na podstawie wskazań zainstalowanych w nich liczników bądź uniemożliwiono dokonanie odczytów tych wskazań albo ich nie podano określony został w treści przywołanych regulaminów strony powodowej. W przypadku lokali, w których wodomierze nie posiadały aktualnych cech legalizacyjnych, a jak już ustalono do takich urządzeń należały wodomierze pozwanych, przyjmowano, iż wielkość zużycia stanowiła średnia arytmetyczna z trzech najwyższych wartości zużycia w danym budynku w poprzednim okresie rozliczeniowym. Natomiast w dacie obowiązywania regulaminu rozliczania kosztów dostawy wody i odprowadzania ścieków do wyliczenia średniej przyjmowano najwyższe wartości zużycia dla trzech lokali o zbliżonej wielkości w tym samym budynku w danym okresie rozliczeniowym. W tak ustalonym sposobie rozliczania zużycia wody Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek okoliczności mogących świadczyć o braku zgodności z obowiązującymi normami prawnymi tychże regulacji. Jak natomiast wskazała biegła sądowa zastosowany przez stronę powodową sposób rozliczenia zużycia wody zimnej i ciepłej na podstawie regulaminu był prawidłowy.

Niedopuszczalne przy tym było, jak uczynili to pozwani, samowolne ograniczenie wpłat dokonywanych na poczet strony powodowej. Jak wynika z treści pkt 3.19 regulaminu rozliczania kosztów dostawy wody i odprowadzania ścieków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w lokalach z wodomierzami indywidualnymi nie dopuszcza się samodzielnego określenia wysokości wpłacanej zaliczki, niezgodnej z zaliczką naliczoną. Jedyna dopuszczalna możliwość uiszczania opłat na dotychczasowym poziomie w przypadku wzrostu ich wysokości stanowi sytuacja zakwestionowania na drodze sądowej nowej wysokości opłat, co wynika z treści art. 4 ust. 8 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 roku, poz. 1222). Pozwani z takowym żądaniem nie wystąpili, dlatego też ciążył na nich obowiązek uiszczania na rzecz strony powodowej opłat w pełnej wysokości. Obowiązek takowy unormowany został zarówno w treści statutu strony powodowej, jak i art. 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

Dokonując weryfikacji naliczenia przez stronę powodową kosztów dostawy zimnej wody i podgrzania wody ciepłej biegła sądowa ustaliła, iż wysokość niedopłaty pozwanych z tego tytułu za okres objęty żądaniem pozwu wynosi 2 959,81 zł. Ustalenia poczynione przez biegłą sądową nie zostały przez żadną ze stron postępowania zakwestionowane. Sąd zatem przyjął dokonane przez biegłą ustalenia za prawidłowe i taką też kwotę zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej.

Nie znalazło w ocenie Sądu uznania żądanie pozwu w zakresie zasądzenia na rzecz strony powodowej skapitalizowanych odsetek ustawowych w kwocie 492,67 zł. (skorygowanych do kwoty 419,95 zł) Pozwani nie uiszczali w terminie opłat na rzecz strony powodowej w pełnej wysokości. Stąd też obowiązek zapłaty odsetek przez pozwanych był co do zasady uzasadniony i miał swoje odzwierciedlenie zarówno w regulacjach wewnętrznych strony powodowej (statut, regulaminy), jak również obowiązujących normach prawnych (art. 481 k.c.). Jednakże żądanie to nie zostało przez stronę powodową w jakikolwiek sposób uzasadnione i udowodnione i wyliczone w sposób nie budzący wątpliwości.

Sporządzona nota odsetkowa nr (...) z dnia 31 października 2012 jest na tyle w swojej treści nieczytelna, iż Sąd pozbawiony został możliwości zweryfikowania prawidłowości wyliczenia wskazanej w niej kwoty 419,95 zł, która nadto nie była tożsama z dochodzoną pozwem kwotą 492,67 zł.

Do pozwu załączono wydruki komputerowe z pozycją m. in. „Dokumenty odsetkowe”, gdzie kwota 422,13 (k.10) i 52,20 zł (k.12) daje kwotę 492,67 zł, przy czym sposób naliczania tych odsetek jest zupełnie niezrozumiały np. na k. 10 w październiku 2011 naliczono pozwanym odsetki za okres od 1.11.2008 do 31.10.2011, podobnie w maju naliczono pozwanym odsetki za okres od 1.06.2009 do 31.05.2012, w sierpniu 2012 naliczono odsetki za okres od 1.09.2009 do 31.08.2012.

Następnie do odpowiedzi na sprzeciw załączono notę odsetkową nr (...) z dnia 31 października 2012 (k. 83). Jeżeli by przyjąć, iż odsetki tam naliczone liczone od kwot wskazanej w pozycji „kwota do zapłaty” – na co wskazał pełnomocnik powoda w piśmie z dnia 18.09.2013 (k. 142) to na powodzie spoczywał obowiązek wykazania zadłużenia pozwanych w tych kwotach w okresie od 1.11.2009 do października 2012. Nota ta budzi wątpliwości Sądu np. jeżeli „kwotą do zapłaty” jest kwota 453,61 zł : data dokumentu 1.05.2012, termin płatności 25.05.2012, zapłaty brak, ilość dni opóźnienia 159 to patrząc na dokumenty księgowe załączone do pozwu to w maju 2012 nie ma w ogóle takiego naliczenia – vide k. 9, tam wskazano naliczenie 492,50, wpłata 389,03 zł. Podobnie można by skomentować każde naliczenie w nocie na k. 83 (np. kwota do zapłaty 350,14 zł data dokumentu 1.04.2012, termin płatności 25.04.2012, data zapłaty 15.10.2012, ilość dni opóźnienia 173 podczas gdy w dokumentach księgowych załączonych do pozwu w naliczeniu za kwiecień 2012 figuruje kwota naliczenia 353,47 zł, a zapłacono 389,03 zł) – po prostu nie korespondują one z wydrukami z dokumentów księgowych załączonych do pozwu. Nie sposób wobec tego zasądzić w oparciu o tą notę jakiegokolwiek kwoty, gdyż zdaniem Sądu naliczenia te nie są wiarygodne i pozostają w sprzeczności z innymi dokumentami przedstawionymi przez powoda. Również reprezentujący stronę powodową na rozprawie w dniu 11.09.2013 zawodowy pełnomocnik nie był w stanie wskazać Sądowi sposobu wyliczenia odsetek ustawowych, które uległy skapitalizowaniu (vide protokół z rozprawy z dnia 11.09.2013 wraz z transkrypcją).

Skoro pozwany kwestionował swój obowiązek zapłaty jakichkolwiek kwot na rzecz spółdzielni, to żądanie zapłaty skapitalizowanych odsetek w przedstawionej przez powoda nocie podlegało oddaleniu z wyżej wymienionych powodów..

Wreszcie nie budziło wątpliwości Sądu jakich opłat domaga się powodowa spółdzielnia od powodów – zostało to przedstawione w tabeli załączonej do odpowiedzi na sprzeciw k. 50, a naliczenia te i wpłaty pozwanych zostały zbadana przez biegłego sądowego.

O odsetkach od kwoty zasądzonej orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu tj. od dnia wniesienia pozwu na podstawie art. 481 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Pozwani byli bowiem w opóźnieniu w zapłacie opłat za wodę, które winni uiszczać do 25 dnia każdego miesiąca, stąd zasadne było zasądzenie odsetek od daty wniesienia pozwu.

O kosztach procesu sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów, wyrażoną w treści art. 100 k.p.c.

Wobec tego, że strona powodowa wygrała sprawę w 82 %, Sąd zasądził od pozwanych na jej rzecz solidarnie koszty procesu w wysokości **1 916 zł** (pkt III sentencji wyroku).

Koszty poniesione przez stronę powodową to: opłata sądowa od pozwu w kwocie 100 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wydatki na wynagrodzenie przyznane i wypłacone biegłemu sądowemu z uiszczonych zaliczek w kwotach 1 200 zł, 377,29 zł i 42,42 zł. Łącznie: $2\,336,71\text{ zł} \times 82\% = 1\,916\text{ zł}$.

Pozwani nie ponieśli w związku z niniejszą sprawą żadnych kosztów.

Wynagrodzenie biegłego sądowego wyniosło 1 598,50 zł, zaś wysokość poniesionych przez biegłego i zwróconych przez Sąd wydatków wyniósł 21,21 zł. Kwoty te zostały w całości pokryte z zaliczek strony powodowej.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.